

Sygn. akt II K 916/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Piotra Barczewskiego

po rozpoznaniu dnia 08 kwietnia 2016 r. , 19 maja 2016 r. , 04 lipca 2016 r. , 09 września 2016 r. i 17 października 2016 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

B. G. , syna T. i H. z d. M. , ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że :

w okresie od 26 marca 2014 roku do 18 sierpnia 2015 roku w miejscowości N. , województwo (...) uporczywie uchylał się od wykonywania ciężącego na nim z mocy ustawy oraz orzeczenia Sądu (...) sygn. akt III RC 172/07 obowiązku opieki poprzez niełożenie na utrzymanie córki M. G. , przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych

to jest o czyn z art. 209 § 1 k.k.

1. Oskarżonego B. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 209 § 1 k.k. skazuje go na karę ograniczenia wolności w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;
2. Na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt. 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego B. G. do wykonywania ciężącego na nim obowiązkułożenia na utrzymanie małoletniej córki M. G. w trakcie wykonywania kary ograniczenia wolności ;
3. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz radcy prawnego A. O. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) tytułem nieopłaconej przez oskarżonego B. G. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
4. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata A. B. kwotę 634,68 zł (sześćset trzydzieści cztery złote sześćdziesiąt osiem groszy) tytułem nieopłaconej przez oskarżycielkę posiłkowa K. J. pomocy prawnej udzielonej z urzędu;
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego B. G. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 916/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. G. pozostawał w okresie od 2002 r. do 2007 r. w związku konkubenckim z K. J. . Ze związku tego w dniu (...) urodziła się ich córka M. G. . Prawomocnym wyrokiem Sądu (...) z dnia 26 października 2007 r. sygn. akt III RC 172/07 zasądono od oskarżonego B. G. na rzecz córki M. G. alimenty w kwocie 450 zł miesięcznie płatne do rąk matki K. J. do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 01 maja 2007 r. (k. 6 zb. A) .

W okresie od 26 marca 2014 roku do 18 sierpnia 2015 r. oskarżony B. G. nie płacił nie płacił alimentów w kwocie 450 zł miesięcznie na rzecz swojej córki M. G. , a egzekucja komornicza wobec niego okazała się bezskuteczna . W tym okresie oskarżony B. G. nie kontaktował się ze swoją córką M. G. i w żaden sposób nie łożył na utrzymanie córki. Oskarżony B. G. w tym okresie mieszkał w R. przy ul. (...) ze swoją konkubiną A. S. i dwójką ich dzieci w mieszkaniu będącym własnością jego konkubiny .

W okresie od 26 marca 2014 roku do 18 sierpnia 2015 r. oskarżony B. G. nie był zarejestrowany jako bezrobotny (k. 18 i k. 101 zb. A) i nie korzystał z pomocy społecznej (k. 19 zb. A) . Oskarżony B. G. w tym okresie nie pracował , gdyż podjął decyzje że będzie zajmował się dwójką swoich dzieci ze związku z A. S. . W związku z tym oskarżony B. G. pozostawał na utrzymaniu swoje konkubiny A. S. i swoje matki H. G. . Decyzja iż to oskarżony B. G. będzie zajmował się dziećmi była związana z faktem iż po urlopie macierzyńskim jego konkubina A. S. wróciła do pracy. Fakt iż to oskarżony B. G. zajmował się dziećmi pozwalał oszczędzić oskarżonemu i jego konkubinie A. S. na kosztach związanych z wynajęciem opiekunki do dzieci . W okresie tym A. S. zarabiała miesięcznie kwoty od 3500 zł do 5000 zł i przekazywała oskarżonemu B. G. pieniądze na jego utrzymanie . A. S. ze swojej pensji pokrywała wszystkie wydatki związane z utrzymaniem oskarżonego B. G. i 2 ich dzieci oraz koszty wyjazdów wakacyjnych dla rodziny . Oskarżony B. G. w tym okresie bez wiedzy swojej konkubiny A. S. zaciągał również pożyczki pieniężne w firmach pożyczkowych , wydając uzyskane w ten sposób pieniądze na własne potrzeby . Następnie pożyczki te były spłacane przez matkę oskarżonego - H. G. . Wysokość tych zobowiązań spłacanych przez matkę oskarżonego – H. G. wynosiła 1500 zł miesięcznie . W okresie objętym aktem oskarżenia to jest od 26 marca 2014 roku do 18 sierpnia 2015 r. oskarżony B. G. mimo iż miał zarejestrowaną na siebie firmę (...) nie prowadził żadnej działalności gospodarczej . Oskarżony B. G. w tym okresie poszukiwał pracy , jednak podczas rozmów kwalifikacyjnych wskazywał iż jest gotowy podjąć pracę tylko w wypadku gdy pracodawcy spełnili by jego wymagania finansowe związane z wysokością wynagrodzenia . W innym przypadku oskarżony B. G. nie był zainteresowany podjęciem pracy .

W okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia K. J. pracowała jako fryzjerka i w lipcu 2015 r. ze względu na swoją sytuację finansową musiała wyjechać do pracy w Niemczech . W utrzymanie córki M. G. pomagali jej finansowo matka i siostra . W okresie objętym aktem oskarżenia K. J. wraz z córką M. G. mieszkał w N. przy ul. (...) z rodzicami w domu należącym do nich i to rodzice ponosili wszelkie koszty związane z opłatami za ten dom , jak i kosztami żywienia .

Od 01 października 2016 r. oskarżony B. G. podjął prace , co było związane iż rozstał się ze swoją konkubiną A. S. (która go wcześniej utrzymywała) i musiał się wyprowadzić jej mieszkania .

B. G. ma ukończone 34 lata, jest kawalerem , ma na utrzymaniu 3 dzieci , obecnie od 1 października 2016 r. podjął pracę , był karany (k. 23), był leczony psychiatrycznie , nie był leczony odwykowo. Z opinii sądowno psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 29 września 2016 r. (k. 91-94) wynika iż stan psychiczny oskarżonego B. G. odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie zniósł jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność oskarżonego B. G. nie budzi wątpliwości. Może on brać udział w postępowaniu sądowym i jest zdolny do prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo z wyjaśnień oskarżonego B. G. (k. 84 zb. A i k. 75-77) , zeznań świadków : K. J. (k. 30-32 i k. 27-29) , A. S. (k. 78-79 i k. 82 v) , E. Ł. (k. 80-81 i k. 84v-85) , A. Ł. (k. 103-104) , H. G. (k. 104-105) i M. Z. (k. 105) , wniosku o ściganie (k. 1 zb. A) , zaświadczenia o dokonanych wpłatach (k. 6 zb. A) , decyzji (k. 7 zb. A) , protokołu zajęcia ruchomości (k. 9 zb. A) , aktu oskarżenia w sprawie sygn. akt 2 Ds. 656/14 (k. 13 zb. A) , postanowienia (k. 21-22 zb. A) , odpisu wyroku (k. 25 zb. A) ,

postanowienia Sądu (...) (k. 26 zb. A), odpisu wyroku (k. 32 zb. A), wydruków z portalu F. (k. 35-80 zb. A), pisma z Powiatowego Urzędu Pracy w W. (k. 18 zb. A), pisma (...) w R. (k. 19 zb. A), pisma Urzędu Pracy Miasta S. W. (k. 101 zb. A), pisma Urzędu Skarbowego W. B. (k. 104 zb. A), wywiadu środowiskowy (k. 110 zb. A), informacji o dochodach (k. 111-112 zb. A), karty karnej (k. 23), dokumentów złożonych przez obrońcę oskarżonego (k. 66) oraz opinii sądowo-psychiatryczna (k. 91-94).

B. G. stanął pod zarzutem , iż w okresie od 26 marca 2014 roku do 18 sierpnia 2015 r. w miejscowości N. , województwo (...) uparczywie uchylał się od wykonywania ciężącego na nim z mocy ustawy oraz orzeczenia Sądu (...) sygn. akt III RC 172/07 obowiązku opieki poprzez niełożenie na utrzymanie córki M. G. , przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych to jest popełnienia czynu z art. 209 § 1 k.k. .

Oskarżony B. G. w postępowaniu przygotowawczym (k. 84 zb. A) i na rozprawie przed Sądem (k. 75) nie przyznał się do popełniania zarzucanego mu czynu . Oskarżony B. G. w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż w okresie objętym aktem oskarżenia nie płacił alimentów na swoją córkę M. G. , nie kontaktował się z nią i nie wysyłał jej żadnych prezentów gdyż od wielu lat nie pracuje , jest zarejestrowany w Urzędzie Pracy ale nie otrzymał odpowiednich ofert pracy . Ponadto oskarżony B. G. wyjaśnił iż z drugiego związku z A. S. ma dwójkę dzieci i zawarł z nią umowę że będzie jej płacił na każde dziecko 500 zł miesięcznie . Wobec faktu iż nie pracuje to zajmuje się dziećmi . Ponadto oskarżony B. G. wskazał iż prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) , ale od pół roku zawiesił jej działalność (k. 84 zb. A). Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony B. G. dodatkowo wskazał iż w okresie objętym aktem oskarżenia nie kontaktował się z córką bo poszukiwanie pracy było dla niego priorytetem . Oskarżony B. G. wskazał iż w okresie objętym aktem oskarżenia utrzymywała go jego narzeczona A. S. która zarabiała kilka tysięcy złotych miesięcznie . Oskarżony B. G. opisał jakie zobowiązania były pokrywane z wynagrodzenia jego narzeczonej wskazując iż oprócz kosztów utrzymania , wyżywienia i ubrań mieszkania A. S. płaciła raty kredytu na zakup samochodu i pokrywała miesięcznie kwotę 1500 zł z tytułu chwilówek zaciąganych przez niego . Ponadto oskarżony wskazywał iż był gotowy podjąć pracę jeżeli pracodawcy spełnili by jego wymagania finansowe związane z wysokością wynagrodzenia (k. 75-77) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego B. G. w zakresie w jakim stwierdził iż w okresie objętym aktem oskarżenia nie płacił alimentów na swoją córkę M. G. , nie kontaktował się z nią i nie wysyłał jej żadnych prezentów . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego B. G. z której wynika iż w tym okresie pozostawał na utrzymaniu swojej konkubiny A. S. która zarabiała kilka tysięcy złotych miesięcznie i w tym czasie opiekował się dwójką ich dzieci . Sąd dał również wiarę tej części wyjaśnień oskarżonego B. G. z których wynika iż zaciągał on pożyczki chwilówki i koszt ich miesięcznej spłaty wynosił 1500 zł oraz że poszukiwał pracy , jednak uzależniał jej podjęcie od faktu czy pracodawca spełni jego wymagania finansowe odnośnie wysokości wynagrodzenia . Jeżeli propozycja ta nie spieniała jego wymagań finansowych to ją odrzucał . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego B. G. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : K. J. (k. 30-32 i k. 27-29), A. S. (k. 78-79 i k. 82 v), E. Ł. (k. 80-81 i k. 84v-85), A. Ł. (k. 103-104), H. G. (k. 104-105) i M. Z. (k. 105) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy wskazać iż z wyjaśnień oskarżonego B. G. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę wynika wprost iż jego zachowanie realizuje znamiona czynu z art. 209 § 1 k.k. .

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego B. G. zwłaszcza odnośnie faktu iż to jego konkubina A. S. spłacała zaciągnięte przez niego pożyczki płacąc miesięcznie tytułem ich spłaty kwotę 1500 zł oraz że od wielu lat nie mógł znaleźć pracy i w związku z tym nie płacił alimentów na rzecz córki M. G. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego B. G. są niejasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej winy. Przedstawiona przez oskarżonego B. G. wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Na wstępie należy podnieść iż oskarżony B. G. w okresie objętym aktem oskarżenia miał możliwość podjęcia pracy czego jednak nie zrobił gdyż wolał pozostawać na utrzymaniu swojej ówczesnej konkubiny A. S. i matki H. G. , która spłacała zaciągane przez niego pożyczki pieniężne . Należy wskazując iż A. S. wbrew twierdzeniom oskarżonego nic nie wiedziała o zaciąganiu przez niego pożyczek pieniężnych i tych pożyczek nie spłacała . Fakt ten wynika wprost z zeznań

świadków A. S. (k. 78-79 i k. 82 v) i H. G. (k. 104-105) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy wskazać iż oskarżony B. G. wskazał w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem iż miesięczne zobowiązania z tytułu tych pożyczek wynosiły 1500 zł miesięcznie (k. 75-77) . Oskarżony nie wskazał w swoich wyjaśnieniach na co wydał te pieniądze. Ponadto należy zauważyć iż oskarżony B. G. wbrew swoim twierdzeniom nie był zarejestrowany jako osoba bezrobotna co wynika z pisma Powiatowego Urzędu Pracy w W. (k. 18 zb. A) i pisma Urzędu Pracy Miasta S. W. (k. 101 zb. A). Z wyjaśnień oskarżonego B. G. wynika ponadto iż był gotowy podjąć pracę , ale tylko w przypadku gdyby pracodawcy spełnili jego wymagania finansowe związane z wysokości wynagrodzenia (k. 75-77) . W przeciwnym razie odrzucał taką ofertę pracy . Tym samym oskarżony B. G. w okresie objętym aktem oskarżenia nie chciał podjąć pracy , gdyż wolał pozostawać na utrzymaniu swojej konkubiny A. S. . Fakt ten potwierdzają zeznania świadka A. S. złożone na rozprawie przed Sądem w których wynika iż to ona w okresie objętym aktem oskarżenia utrzymywała oskarżonego oraz że nie wie z jakich powodów oskarżony w tym okresie nie podjął pracy (k. 78-79) . Ponadto należy wskazać iż oskarżony B. G. podjął pracę od 01 października 2016 r. po tym jak rozstał się z A. S. i musiał się wyprowadzić z jej mieszkania w R. (k. 78 i k. 81 i k. 105) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego B. G. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków : K. J., A. S., E. Ł. , A. Ł., H. G. i M. Z. jako jasnym , dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadka K. J.– matki M. G. wynika iż w okresie objętym aktem oskarżenia oskarżony B. G. w żaden sposób nie łożył na utrzymanie córki oraz nie utrzymywał z nią żadnych kontaktów. Świadek K. J. wskazała iż oskarżony B. G. w tym okresie nie płacił zasadzonych na córkę alimentów w kwocie 450 zł , a egzekucja komornicza wobec niego okazała się bezskuteczna . Ponadto świadek K. J. wskazała jakie wpisy dotyczące sytuacji finansowej oskarżonego znalazła na jego profilu na portalu F. oraz że wynika z nich iż sytuacja finansowa oskarżonego i jego rodziny jest bardzo dobra . Z zeznań świadka K. J. wynika również iż to wyłącznie ona ponosi wszystkie koszty związane z utrzymaniem córki korzystając przy tym z pomocy swojej matki i siostry (k. 30-32 i k. 27-29) .

Zeznań świadka A. S.– ówczesnej konkubiny oskarżonego B. G. wynika iż w okresie objętym aktem oskarżenia oskarżony nie pracował tylko zajmował się ich dziećmi. Świadek A. S. wskazała iż w tym okresie zarabiała od 2000-5000 zł i oskarżony B. G. pozostawał na jej wyłącznym utrzymaniu oraz otrzymywał od niej drobne kwoty na swoje potrzeby . Świadek A. S. wskazała iż w tym okresie nie płaćła rat za należący do niej samochód z którego korzystał też oskarżony oraz stwierdziła iż nikt jej nie pomagał w utrzymaniu rodziny . Ponadto z zeznań świadka A. S. wynika iż nie wie z jakich powodów oskarżony w tym okresie nie podjął pracy oraz że nic jej nie wiadomo żeby oskarżony zaciągał pożyczki pieniężne w firmach pożyczkowych i nic jej nie wiadomo o spłacie tych pożyczek oraz na co oskarżony wydawał uzyskane w ten sposób środki pieniężne (k. 78-79 i k. 82 v) .

Natomiast z zeznań świadków E. Ł. (k. 80-81 i k. 84v-85) – matki K. J. oraz A. Ł. (k. 103-104) – siostry K. J. wynika w jaki sposób w okresie objętym aktem oskarżenia pomagały one K. J. w utrzymaniu jej córki M. G.. Z zeznań tych świadków wynika wprost iż w okresie tym oskarżony B. G. nie interesował się swoją córką , nie utrzymywał z nią żadnych kontaktów i w żaden sposób nie łożył na jej utrzymanie .

Z zeznań świadka H. G.– matki oskarżonego B. G. wynika iż okresie objętym aktem oskarżenia jej syn nie pracował i pozostawał na utrzymaniu swojej konkubiny i jej . Świadek H. G. wskazała iż w tym okresie spłacała pożyczki pieniężne zaciągnięte przez oskarżonego B. G. w firmach pożyczkowych oraz że w tym okresie ani ona ani jej syn nie utrzymywali żadnych kontaktów z M. G. (k. 104-105) .

Natomiast świadek M. Z. w swoich zeznaniach wskazał iż w okresie objęty aktem oskarżenia oskarżony B. G. nie pracował i zajmował się dziećmi . Świadek M. Z. wskazał ponadto od 1 października 2016 r. oskarżony podjął prace którą pomógł mu zdobyć (k. 105) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzenia, w zakresie których sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu

do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów 29 września 2016 r. (k. 91-94) jako jasnej, dokładnej i fachowej. Z opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 29 września 2016 r. wynika iż stan psychiczny oskarżonego B. G. odnośnie zarzucanych mu czynów czynu nie ograniczał, ani nie znosił jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność oskarżonego B. G. nie budzi wątpliwości. Może on brać udział w postępowaniu sądowymi i jest zdolny do prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 209 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, uporczywie uchyla się od wykonania ciążącego na nim z mocy ustawy lub orzeczenia sądowego obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie osoby najbliższej lub innej osoby i przez to naraża ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Dobrami, które chroni przepis art. 209 § 1 k.k., jest rodzina i obowiązek opieki. Chodzi w nim o zabezpieczenie materialnych podstaw egzystencji osób dla sprawcy najbliższych oraz tych, których prawa w tym zakresie zabezpieczone są orzeczeniem sądowym lub ustawą. Przepis art. 209 § 1 k.k. jest przestępstwem indywidualnym właściwym. Jego sprawcą może być tylko osoba, która mocą ustawy lub orzeczenia sądowego zobowiązana jest do opieki. Chodzi tu więc zarówno o osoby, które na mocy przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zobowiązane są do alimentowania wskazanych tam osób jak i o każdą inną osobę, na której ciąży - oparty na orzeczeniu sądowym i w zakresie w nim ustalonym - obowiązek opieki. Przepis art. 209 § 1 k.k. jest przestępstwem skutkowym z zaniechania i polega na uporczywym uchylaniu się od wykonywania obowiązku opieki, poprzez niełożenie na utrzymanie osób uprawnionych. Aby znamiona typu czynu zabronionego były spełnione, należy stwierdzić, że sprawca: był zobowiązany do obowiązku opieki bądź z mocy ustawy, bądź z mocy orzeczenia sądowego, uchylał się od tego obowiązku w sposób uporczywy, uchylanie, o którym mowa w przepisie art. 209 k.k., polegało na niełożeniu na utrzymanie osoby uprawnionej, w wyniku tego niełożenia osoba uprawniona narażona została na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. W pojęciu „uchyla się” zawarty jest zawsze negatywny stosunek psychiczny osoby zobowiązanej do świadczenia, sprawiający, że nie dopełnia ona nałożonego na nią obowiązku, mimo że ma obiektywną możliwość jego wykonania. Sprawca obowiązku nie wypełnia, bo go wypełnić nie chce, lub lekceważy ten obowiązek. Ten negatywny stosunek musi być zawsze poparty dowodami (postanowienie Sądu Najwyższego z 17 kwietnia 1996 r., II KRN 204/96, Prok. i Pr. 1996, nr 11, poz. 4).

Przepis art. 209 k.k. jest przestępstwem materialnym. Skutkiem, od którego zależy dokonanie tego przestępstwa, jest narażenie osoby uprawnionej na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Przepis art. 209 k.k. jest przestępstwem konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo. Do wypełnienia ustawowych znamion tego przestępstwa wystarcza samo narażenie uprawnionego do alimentacji na niemożność zaspokojenia jego podstawowych potrzeb, pozostające w związku przyczynowym z uchylaniem się sprawcy od ciążącego na nim obowiązku utrzymania osoby, o której w przepisie mowa. (Komentarz do art. 209 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Cwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzyńkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.)

W powyższej sprawie oskarżony B. G. wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa opisanego w art. 209 § 1 k.k.. Oskarżony B. G. w okresie od 26 marca 2014 roku do 18 sierpnia 2015 r. w miejscowości N. , województwo (...), uporczywie uchylał się od wykonania ciężącego na nim z mocy ustawy i orzeczenia sądowego obowiązku opieki przez nielożenie na utrzymanie córki M. G. alimentów w kwocie po 450 zł miesięcznie. Oskarżony B. G. uchylał się od tego obowiązku w sposób uporczywy, a uchylanie polegało na nielożeniu na utrzymanie małoletniej córki , w wyniku tego nielożenia córka oskarżonego narażona została na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Obowiązek oskarżonego płacenia alimentów na rzecz małoletniej córki M. G. wynikał z mocy ustawy i prawomocnego wyroku Sądu (...) z dnia 26 października 2007 r. sygn. akt III RC 172/07 (k. 6 zb. A). Fakt iż w okresie od 26 marca 2014 roku do 18 sierpnia 2015 r. oskarżony B. G. nie płacił nie płacił alimentów w kwocie 450 zł miesięcznie na rzecz swojej córki M. G. oraz nie kontaktował się ze swoją córką M. G. i w żaden sposób nie łożył na utrzymanie córki wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego B. G. (k. 84 zb. A i k. 75-77) oraz zeznań świadków : K. J. (k. 30-32 i k. 27-29), A. S. (k. 78-79 i k. 82 v), E. Ł. (k. 80-81 i k. 84v-85) , A. Ł. (k. 103-104) i H. G. (k. 104-105) zakresie jakim Sąd dał im wiarę.

Należy wskazać iż w okresie objętym aktem oskarżenia to jest od dnia od 26 marca 2014 roku do 18 sierpnia 2015 r. oskarżony B. G. podjął decyzję że nie będzie pracować, tylko będzie opiekować się dwójką swoich dzieci ze związku z A. S. . Wobec tego faktu w tym okresie pozostawiał na utrzymaniu swojej konkubiny A. S. i matki H. G. . W okresie tym A. S. zarabiała miesięcznie kwoty od 3500 zł do 5000 zł i przekazywała oskarżonemu B. G. pieniądze na jego utrzymanie , oraz ze swojej pensji pokrywała wydatki związane z utrzymaniem rodziny między innymi wyjazdu wakacyjnego dla rodziny . Należy również wskazać iż w tym okresie oskarżony B. G. bez wiedzy swojej konkubiny A. S. zaciągał również pożyczki pieniężne w firmach pożyczkowych , wydając uzyskane w ten sposób pieniądze na własne potrzeby . Następnie pożyczki te były spłacane przez matkę oskarżonego- H. G. . Wysokość zobowiązania z tego tytułu wynosiła 1500 zł miesięcznie . Fakt ten wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego B. G. (k. 75-77) oraz zeznań świadków A. S. (k. 78-79 i k. 82 v) i H. G. (k. 104-105) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Podnieść należy iż w swoich wyjaśnieniach oskarżony B. G. przyznał iż w okresie objętym aktem oskarżenia to jest od 26 marca 2014 roku do 18 sierpnia 2015 r. nie płacił alimentów na rzecz swojej małoletniej córki M. G. i w żaden inny sposób nie łożył na jej utrzymanie oraz nie utrzymywał z nią żadnych kontaktów (k. 84 zb. A i k. 75-77) .

Należy podnieść iż świetle ustalonej linii orzecznictwa uchylanie się od obowiązku łożenia na utrzymanie osoby uprawnionej do alimentacji zachodzi dopiero wtedy, gdy zobowiązany, mając obiektywną możliwość wykonania tego obowiązku, nie dopełnia go ze złej woli. Musi to więc być zachowanie umyślne, w którym wyraża się szczególne nastawienie psychiczne sprawcy (element subiektywny), a z drugiej strony - stan uchylania się trwający przez określony dłuższy czas (element obiektywny). Ten negatywny stosunek sprawcy do ciężącego na nim obowiązku musi być wykazany stosownymi dowodami (por. wyrok SN z dnia 17 kwietnia 1996 r., II KRN 204/96, Orz. Prok. i Pr. 1996, nr 11, poz. 4), przy czym nie są istotne motywy kształtujące takie nastawienie sprawcy. Jeśli zaś chodzi o obiektywny element uchylania się, to w cytowanej uchwale z dnia 9 czerwca 1976 r. dotyczącej przestępstw przeciwko rodzinie (VI KZP 13/75), SN przyjął, iż przesłanką „trwałości” uchylania się jest niepłacenie zasądzonych rat alimentacyjnych albo płacenie ich w wysokości znacznie niższej od należnej przez okres co najmniej 3 miesięcy (tak Andrzej Marek Komentarz do art. 209 kodeksu karnego) . W powyższej sprawie te przesłanki niewątpliwie zostały spełnione . Należy wskazać iż w okresie objętym aktem oskarżenia oskarżony B. G. miał obiektywną możliwość wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego , gdyż w tym okresie mógł on podjąć prace i z uzyskanego wynagrodzenia łożyć na utrzymanie swojej małoletniej córki M. G. . Oskarżony B. G. podjął jednak decyzje iż nie podejmie pracy i będzie opiekował się dwójką dzieci ze związku z A. S. . Pozwalało to oszczędzić oskarżonemu i jego konkubinie A. S. na kosztach związanych z wynajęciem opiekunki do dzieci. Oskarżony B. G. w tym okresie wobec tego faktu w sposób świadomy nie podejmował pracy , pozostając na utrzymaniu swojej konkubiny A. S. i matki H. G. . Ponadto mimo posiadanych możliwości finansowych związanych z przekazywanymi mu przez konkubiną środkami pieniężnymi oraz zaciąganyymi przez niego pożyczkami pieniężnymi w firmach pożyczkowych , które następnie spłacała jego matka , w żaden sposób nie łożył na utrzymanie swojej córki M. G. . Należy wskazać iż w okresie objętym aktem oskarżenia oskarżony B. G. poszukiwał pracy , jednak podczas rozmów kwalifikacyjnych wskazywał iż jest gotowy podjąć pracę tylko w wypadku gdyby pracodawcy spełnili jego wymagania finansowe związane z wysokości wynagrodzenia . W

innym przypadku nie był zainteresowany podjęciem pracy . Dodatkowo należy podnieść iż w okresie objętym aktem oskarżenia oskarżony B. G. nie był zarejestrowany jako bezrobotny oraz nie korzystał z pomocy społecznej (k. 18 i 19 zb A) . Ponadto należy wskazać iż od 1 października 2016 r. oskarżony B. G. podjął prace , co było związane iż rozstał się ze swoją konkubiną A. S. (która go wcześniej utrzymywała) i musiał się wyprowadzić jej mieszkania .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego B. G. nie budzą wątpliwości .

Wymierzając oskarżonemu B. G. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra jakim jest rodzina i obowiązek opieki oraz fakt iż oskarżony był już karany za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. Z okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt iż oskarżony B. G. był karany (k. 23) .

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia okoliczności łagodzących wobec oskarżonego B. G. .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu B. G. za czyn z art. 209 § 1 k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów.

Na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt. 3 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego B. G. do wykonywania ciężącego na nim obowiązku lożenia na utrzymanie małoletniej córki M. G. w trakcie wykonywania kary ograniczenia wolności . Nałożenie na oskarżonego tego obowiązku ma zrealizować wobec niego cele wychowawcze.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz radcy prawnego A. O. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego B. G. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata A. B. kwotę 634,68 zł (sześćset trzydzieści cztery złote sześćdziesiąt osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżycielkę posiłkowa K. J. pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego B. G. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonego .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.